

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد  
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

نعیم سلیمی - کابل/افغانستان

۲۵ جنوری ۲۰۲۰



## کشتی شکسته طوفان سرمایه اینبار به کوه پایه های آلپ لنگر انداخت



### پیشگفتار :

این جستار را برای اولین بار به تاریخ ۲۸ جنوری در زمستان سال ۲۰۱۸ میلادی در ایالت نیوجرسی امریکا منتشر نموده بودم و از آنجائی که رئیس جمهور نام نهاد دولت پوشالی افغانستان در رأس یک هیأت به اصطلاح بلند پایه جهت شرکت در اجلاس سالیانه "مجمع جهانی اقتصاد" به سوئیس سفر نموده است ، لازم دانستم تا در مورد درک چیستی و کیستی این مجمع که از تاریخ ۲۱ تا ۲۴ جنوری با شرکت مقامات دولتی کشور ها، بازرگانان، سیاستمداران، استادان

دانشگاه ها و نمایندگان به ظاهر مردم نهادهای مدنی از ۱۱۷ کشور جهان در شهر زیبای داووس سوئیس دایر می گردد، دوباره آن را با خوانندگان گرامی در میان بگذارم .

فقط لازم به یاد آوری می دانم این که اجندای اجلاس سال پار زیر نام "ایجاد آینده مشترک در یک دنیای ورشکسته"، دایر شده بود ، ولی اینبار صرفاً با یک تغییر شکلی ، گردهمایی داووس تحت عنوان "طرف های یک دنیای هماهنگ و پایدار" برگزار می گردد؛ عنوان اخیرالذکر واقعاً یک تمسخر محض به نظر می رسد، زیرا آن طوری که مشاهده می کنید گویا مجمع مذکور سحر و جادویی را به خرج داده تا همه ورشکستگی های یک سال گذشته را ترمیم نموده و حال بحث یک دنیای هماهنگ و پایدار را پیشکش می نماید .

قضاوت را به خوانندگان گرامی واگذار می کنیم این که دنیایی که ما همین اکنون در آن زندگی می کنیم پاشان و درهم بر هم است و یا این که هماهنگ و پایدار .

\*\*\*\*\*



تشویش نکنید ؛ منظور ازین کشتی شکسته ؛ ناوگان حضرت نوح علیه السلام و یا طوفان نوح نیست ؛ مراد از آن کشتی بی لنگر نظام سرمایه داری است که بنابر بحرانهای اقتصادی ، اجتماعی و سیاسی گاهی کژ (کج) می گردد و گاهی مژ می شود و بالاخره توازن و توانش به هم خورده ؛ به هر طرفی سرگردان می گردد ؛ اتفاقاً این کشتی اینبار بالای کوه های سر به فلک کشیده آلپ در کشور کوهستانی سوئیس فرود آمد .

به این خبر توجه کنید « گرد همائی اقتصادی جهان در محل تفریحی بی نظیر داووس در کوه های آلپ سوئیس با شرکت ۳۰۰۰ مدیران عامل شرکتهای خصوصی؛ هیات های عالی رتبه حکومتی و چهره های سرشناس جهت بر گذاری ظاهراً مباحثه ای در مورد موضوع "ایجاد آینده مشترک در یک دنیای ورشکسته" به روز سه شنبه افتتاح گردید » (1).

قابل یاد آوری است که درین گرد همائی طی چند روز گذشته متفکران و اقتصاد دانان برجسته با خرید تکت هائی جهت مسافرت به داووس به ارزش ۵۵۰۰۰ دالر فی نفر برای ارائه طرق و راه های بیرون رفت از تشدید بحران شکننده نظم سرمایه داری جهانی که مسبب ایجاد فاصله های عدم مساوات اجتماعی به طور بی سابقه آن در دنیا گردیده است؛ جمع شده بودند تا نسخه های لازم را برای علاج این درد بی درمان پیدا نمایند .

آنچه که درین میان جالب به نظر می خورد این بود که این گردهمایی با حضور گسترده ۴۰۰۰ نیروی نظامی سوئیس، جمع ۱۰۰۰ پولیس ملیشه این کشور که با ایجاد چتر امنیتی فضائی مبنی بر عدم اجازه پرواز ها بر قلمرو فضای این منطقه محافظت می شد و در شهر داووس جائی که در آن این تجمع صورت گرفته بود به بهانه موجودیت پوشش برف در آن به بر گذاری اعتراضات و تظاهرات اجازه داده نشد؛ ولی با وصف آن همه تدابیر شدید امنیتی هزاران نفر در زوریخ مرکز مالی سوئیس به رسم اعتراض جمع شده و صدای اعتراض شان را علیه این گردهمایی و به خصوص حضور دونالد ترمپ رئیس جمهوری امریکا سر دادند که شعار های آنها چنین بدرقه می شد:

- ترمپ ؛ تو مهمان ناخوانده هستی و اینجا خوش نیامده ای!

- تو یک متصدی گنده هولداری هستی!

- گرد همائی اقتصادی جهانی را خرد و خمیر بسازید!

این گردهمائی فقط دو روز بعد از نشر راپور سالیانه کنفدراسیون گروه خیریه به نام آکس فام (Oxfam) برگذار گردید که حسب آن گزارش می گردد که از جمله تمامی رشد سرسام آور ثروت و تمول جهانی در سال ۲۰۱۷ - ۸۲ درصد آن به جیب یک درصد طبقه بالای جامعه جهانی سرازیر می گردد؛ در حالی که ۳.۸ بلیون جمعیت دیگر جهان هیچگونه بهره ای را از آن نمی برند.

بررسی جزئیات و اسناد این کنفرانس ایجاب یک نوشته تحقیقی دیگری را می نماید که از حوصله این مطلب مختصر بیرون است؛ ولی با آنهم نکاتی چند مرتبط به این گرد همائی را که منحصر به طرز دید خود من ازین موضوع می باشد برای شما بازگو می کنم:

\* - هر چند در رأی زنی های مغز های متفکر اقتصادی جهان در این گردهمائی سعی به خرج داده شد تا پیروزی و موفقیت بازار به اصطلاح آزاد را با دلایلی که خاصه همیشگی تراوش فکری آنهاست در رابطه با وضع پالیسی های جدید از جانب دونالد ترمپ رئیس جمهور امریکا مبنی بر کاهش میزان مالیات بر عواید کمپانی های خصوصی را برای بالاگرفتن رونق اقتصادی جهان و ایجاد زمینه های اشتغال و بازاریابی امتعه تولیدی؛ مورد ستایش قرار دهند؛ ولی با آنهم متخصصان اقتصادی از سرازیر شدن برف کوچ های جدید بحران های اقتصادی در جهان نظیر بحران سال ۲۰۰۶ را که قسماً تا کنون ادامه دارد؛ هشدار می دهند؛ پیشبینی می شود که موج بزرگی از تورم پولی و مالی در آینده های نچندان دور در جهان رو نما می گردد.

\* - به نظر من اجندای کنفرانس و عنوان آن که در بالا از آن یاد کردم بسیار جالب به نظر می رسد ؛ این متفکران از «ایجاد آینده مشترک در یک دنیای ورشکسته» سخن می گویند . اعتراف به این گناه ورشکستگی همان تیوری های ثابت شده کارل مارکس را در مورد ویران گری نظام سرمایه داری به یاد می آورد که بر اساس آن سرمایه داری خودش برای خودش قبر کنی می کند و در واقعیت درین گردهمائی یک بار دیگر متفکران اقتصادی نامبرده با ردیابی از کابوس و سایه تاریک سرمایه داری که خودش از آن با دیدن خوابی وحشتناک هذیان می گوید و می ترسد؛ اعتراف می کنند؛ طوری که از نام اجندای آن معلوم است خود نسخه کشنده این درد بی درمان را در « مشارکت » جست و جو می کنند که من آن را « گدائی گری سرمایه داری از سوسیالیسم » می دانم ؛ زیرا مشارکت و فراخواندن برای تشریک مساعی؛ تعاون و همکاری میان نوع بشر در حقیقت همان سرشت ماهیتی انسان در طول تاریخ می باشد که سبب بقای آن گردیده است.

\* - نکته بسیار بارزی که می خواهم بالای آن اشاره کنم این است که درین گردهمائی دونالد ترمپ چین و کوریای جنوبی را مورد عتاب و خطاب قرار داده یاد آور شد که ایالات متحده امریکا تعرفه های گمرکی ۵۰ درصد را در برابر تولیدات ماشین های کالاشوئی و ۳۰ درصد را در برابر تکنولوژی وارداتی انرژی آفتاب، وضع می نماید ؛ به همه حال ؛ مشکل چین با امریکا وضاحت دارد ؛ اما تکلیف کوریای جنوبی چگونه حل می شود . من در یکی از فرصت ها در گذشته بحث نموده بودم این که مار افعی سرمایه داری خودش را می بلعد ؛ یعنی این که سرمایه در رقابت و کشمکش خودش - خودش را ضبط و غصب می کند ؛ به قول معروف « دولت طرف دولت می رود» ؛ ولی فراموش نکنیم زمانی که دولت - دولت را چون آهن ربا به سوی خود می کشاند، مسلماً دولت دیگری را از بیخ و بن ویران می سازد . اینها مطالبی اند که از جمله بدیهیات می باشند؛ ولی من در نمونه و مثال برخورد ترمپ با کوریای

جنوبی که مخلوق و چوچه شیری خود جهان سرمایه داری به خصوص امریکا بعد از جنگ جهانی دوم می باشد ، متوجه نکته دیگری شدم و آن این که سرمایه حتی چوچه شیری خود را نیز می بلعد ؛ چه عجب راز و رمزی در این معمی نهفته است!

\* - یکی از شگفتی های دیگر شکست و ریخت جهانی این است که انجلا مرکل صدر اعظم المان و امانول مکرون رئیس جمهور فرانسه در این کنفرانس دونالد ترمپ را به نشنالیزم امریکائی محکوم نمودند و قرار معلوم قبل از ورود مهمان ناخوانده مرکل و مکران خانه را ترک نمودند.

\* - جا دارد تا در اینجا در رابطه با همین موضوع یاد آور شوم این که در جهان سرمایه داری چهره های زرنگ و هوشیاری نیز وافر اند که علی رغم سرشت ذاتی شان ادعای بیجای پیروزی را برای نظام سرمایه داری نمی کنند و سعی می نمایند تا برای پوشاندن گناه هان کبیره خویشان را تبرئه کنند و از آن جمله یکی هم بیل گیت بنیانگذار کمپانی مایکروسافت می باشد که در گردهمائی جهانی برای بشر دوستی در ماه مارچ ۲۰۱۳ در لندن چنین گفت « واکسن مالاریا از لحاظ انسانی بزرگترین ضرورت است ؛ مگر عملاً تمویلی را در زمینه دریافت نمی کند . اگر شما بالای ریسرچ ریزش موی مردها و یا چیز دیگری کار کنید ؛ در آن صورت وجوه بزرگ مالی را جهت تحقیق بنابر طنین چنین فراخوانی در بازار مار کیت دریافت می کنید ؛ تا چیز دیگری ازین قبیل.... »(2)

تا جایی که مسأله مربوط به کشور ما افغانستان عزیز می گردد این است که متأسفانه تعدادی از دیوان سالار ها و دموکرات های تازه به دوران رسیده و یا چپ نما های دیروزی که در برابر لیبرالیسم غربی به زانو نشسته و بیعت و توبه را به جای آورده اند ؛ پیشرمانه و دو دسته به دفاع از برتری بربریت به اصطلاح نظامهای دموکرات ( دموکراسی غربی ) برخاسته و بانگ می زنند که نظام سرمایه داری برنده هست ؛ در حالی که آدم های مثل بیل گیت حتی اینها را به صفت مستخدم خود نیز استخدام نمی کنند.

پایان

دیدگاه شما

## منابع و رفرنس ها:

۱ - «گردهمائی جهانی اقتصادی تحت شعاع بحران و جنگ حضور به هم می رساند» ؛ نویسنده بیل وان آوکین ؛ ۲۴ جنوری ۲۰۱۸ ؛ سایت خبری سوسیالیست جهانی.

۲ - تبصره هیأت تحریر روزنامه اندیپندنت (Independent) ؛ ۱۶ مارچ ۲۰۱۳ در مورد «گردهمائی جهانی در باره بشر دوستی لندن»